

6. Kinderkampen

Organisaties hebben regels anders wordt het volgens de leidinggevendenden een zootje. Met regels verdwijnt meteen ook creativiteit en ontwikkeling. En de wil om dingen die niet goed gaan aan te passen. Regels geven grenzen aan. Mensen zijn creatief en proberen daarom die regels te overtreden of op zijn minst de ruimte op te zoeken. Organisaties moeten die ruimtezoekers en overtreders koesteren, want zij zijn degenen die een organisatie beter maken.

Tijdens de opleiding voor onderwijzer was ik ook hoofdleder van kinder-vakantiekampen. Met achtenveertig kinderen ergens rond Heerde of Almelo in primitieve tenten en zonder stroom en stromend water een week lang kamperen en spelletjes doen. Ofschoon het een christelijke vereniging was, waren wij als leiding vrijwel iedere avond brooddronken. Er gold wel één belangrijke regel: 's avonds een vent, 's morgens een vent. Dus de volgende ochtend waren we er weer voor de kinderen, zij het met een lichte slagzij.

Als enige hoofdleders, volkomen opgaand in een week vol humor en plezier, zegden wij onze tenten met een emmer en wc-borstel, zogenaamd Latijn zingend: Soli deo gloria audi quattro. Deze godslastering moest een keer fout gaan. Onze kampen zaten ook altijd binnen de kortste keren vol. Zowel kandidaat-stafleden als deelnemers probeerden met stip in ons kamp te komen. Waarschijnlijk werden we te populair.

Daarbij hielp ook niet dat mijn collega hoofdleder Joop zijn kleurentelevisie van kolossaal formaat meesleepte naar de wijnproeverij op het hoofdkantoor van de kampeervereniging, omdat er die avond een belangrijke voetbalwedstrijd plaatsvond. Na voldoende wijn te hebben geproefd, zoude Joop de televisie weer in zijn auto, ging thuis aangekomen even plassen en liet zijn auto met open portier en draaiende motor buiten achter, met de televisie nog op de achterbank en zijn huisdeur open. Van het toilet naar de bank om even uit te rusten was slechts een paar meter en al snel was Joop daar in diepe coma, toen gealarmeerde agenten de auto aantreffen en concludeerden dat hier sprake was van een brutale diefstal. Zij meenden ook de dronken dader te moeten arresteren. Joop gaf aan onwel te zijn geworden. Dat was niet geheel naast de waarheid en de agenten lieten het erbij.

Een andere keer betaalden wij de chauffeur van de touringcar die ons kamp naar Heerde bracht vijftig gulden om ons in plaats daarvan naar het kamp in Emst te brengen. Daar laadden we vrolijk uit en toen het echte kamp met bestemming Emst kwam, maakten we hen met succes wijs dat er een administratieve fout was gemaakt en dat zij verkeerd zaten. Verwarring alom. Nadat we met de grootste lol weer vertrokken, geïrriteerde collega's achterlatend, vervolgden wij onze weg naar Heerde. Daar aangekomen organiseerden wij nog diezelfde avond een spokentocht. Bij wijze van grap gingen collega Joop en ik op het graf van Buijs Ballot liggen, een beroemd natuurkundige, wiens monument langs de route van de spokentocht lag. Echter, de vermoeiende reis speelde ons parten en al gauw waren wij in dromenland, terwijl de groepen ongestoord langsliepen. Een tweede grap, thuis op een oude

bandrecorder opgenomen spookgeluiden, die we met een soundblaster op de Heerdense hei met veel kabaal lieten afspelen, veroorzaakte een op hol geslagen kudde schapen, die tot ver achter Epe, zo'n twintig kilometer verderop kon worden gekalmeerd. Dit leverde een klachtenbrief van Staatsbosbeheer op.

Erg leuk, vonden we vooral zelf, was de etalagepop die te pas en te onpas werd neergezet, bij voorkeur 's nachts in de WC-tent, daarmee veel gegil bij de dames veroorzakend. Een trompet en pannendecksels, die we gebruikten om tenten met daarin zich lam schrikkende kinderen en leiding wakker te maken, zorgden voor een klachtenbrief van de nabijgelegen camping. In de brief werd geklaagd over nachtelijk trompetgeschal en het op elkaar slaan van keukengerei. Erg leuk allemaal en het klopte precies, maar het was wel een slecht voorbeeld voor kinderen. Wij werden dan ook door het, ongetwijfeld gereformeerde, bestuur uit onze functie gezet. Met opgeheven hoofd wij na het exitgesprek het verenigingsgebouw. Het was nooit saai geweest in onze kampen. Beter ontslagen door een overtreding dan vanwege saaiheid. En, je weet pas waar de grens is als je er overheen bent geweest.

Parkinson en alcohol

Alcohol is een slechte combinatie met Parkinson. Medicijnen werken dan minder goed. Ik drink een enkele keer een paar slokjes wijn voor de smaak, maar voor de rest ben ik inmiddels geheel alcoholvrij.

Toch komt het vaak voor dat mensen denken dat je dronken bent, omdat je minder goed articuleert en beweegt. Vaak helpt het om er open over te zijn en direct te vertellen dat je Parkinson hebt. De eerste reactie is vaak wel dat mensen eerst denken dat je doodgaat. Tenminste: eerder dan normaal. Kwestie van onwetendheid. Een bekende reactie is ook: "beterschap". Tsja...

